

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a cincea după Paști

Evangelhia Duminicii Samaritencii

Ev. Ioan 4, 5-42

În vremea aceea a venit Iisus la o cetate a Samariei, numită Sihar, aproape de locul pe care Iacov l-a dat lui Iosif, fiul său. Și era acolo fântâna lui Iacov. Iar Iisus, fiind ostenit de călătorie, S-a așezat lângă fântână și era ca la al șaselea ceas. Atunci a venit o femeie din Samaria să scoată apă. Iisus i-a zis: Dă-Mi să beau!, fiindcă ucenicii Lui se duseseră în cetate ca să cumpere de mâncare. Femeia samarineancă I-a zis: Cum Tu, Care ești iudeu, ceri să bei apă, de la mine, care sunt femeie samarineancă? Pentru că iudeii nu au amestec cu samarinanii. Iisus a răspuns și i-a zis: Dacă ai fi știut darul lui Dumnezeu și Cine este Cel Ce-ți zice: Dă-Mi să beau, tu ai fi cerut de la El și ți-ar fi dat apă vie. Femeia I-a zis: Doamne, nici găleată nu ai și fântâna e adâncă; de unde, dar, ai apa cea vie? Nu cumva ești Tu mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat această fântână și au băut din ea el însuși și fiii lui și turmele lui? Iisus a răspuns și i-a zis: Oricine bea din apa aceasta va înseta iarăși, dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu va mai înseta, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el

izvor de apă curgătoare, spre viață veșnică. Femeia a zis către El: Doamne, dă-mi această apă, ca să nu mai însetez, nici să mai vin aici să scot. Iisus i-a zis: Mergi și cheamă pe bărbatul tău și vino aici. Femeia a răspuns și a zis: N-am bărbat. Iisus i-a zis: Bine ai zis că nu ai bărbat, căci cinci bărbați ai avut și cel pe care îl ai acum nu-ți este bărbat. Aceasta adevărat ai spus. Femeia I-a zis: Doamne, văd că Tu ești Proroc. Părinții noștri s-au închinat pe acest munte, iar voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să ne închinăm. Și Iisus i-a zis: Femeie, crede-Mă că vine ceasul când nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui. Voi vă închinați căruia nu știți; noi ne închinăm Căruia știm, pentru că mântuirea din iudei este. Dar vine ceasul, și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, că și Tatăl astfel de închinători Își dorește. Duh este Dumnezeu, și cei ce I se închină trebuie să I se închine în duh și în adevăr. I-a zis femeia: Știm că va veni Mesia, Care Se cheamă Hristos; când va veni, Acela ne va vesti nouă toate. Iisus i-a zis: Eu sunt, Cel ce vorbesc cu tine. Dar atunci au sosit ucenicii Lui. Și se mirau că vorbea cu o femeie. Însă nimeni n-a zis: Ce o întrebi? sau: Ce vorbești cu ea? Iar femeia și-a lăsat găleata și s-a dus în cetate și a zis oamenilor: Veniți să vedeți un om care mi-a spus toate câte am făcut. Nu cumva Aceasta este Hristos? Și au ieșit din cetate și veneau către El. Între timp, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Învățătorule, mănâncă. Iar El le-a zis: Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o știți. Ziceau, deci, ucenicii între ei: Nu cumva I-a adus cineva să mănânce? Iisus le-a zis: Mâncarea Mea este să fac voia Celui Care M-a trimis pe Mine și să săvârșesc lucrul Lui. Nu ziceți voi că mai sunt patru luni și vine secerișul? Iată, zic vouă: Ridicați ochii voștri și priviți holdele, că sunt albe pentru seceriș. Iar cel ce seceră primește plată și adună roade spre viață veșnică, pentru ca împreună să se bucure și cel ce seamănă și cel ce seceră. Căci în aceasta se adevărește cuvântul: Că unul este semănătorul și altul secerătorul. Eu v-am trimis să secerăți ceea ce voi n-ați muncit; alții au muncit și voi ați intrat în munca lor. Și mulți samarineni din cetatea aceea au crezut în El, pentru cuvântul femeii care mărturisea: Mi-a spus toate câte am făcut. Deci, după ce au venit la El, samarinanii Îl rugau să rămână la ei. Și a rămas acolo două zile. Și mult mai mulți au crezut pentru cuvântul Lui. Iar femeii îi ziceau: Credem nu numai pentru cuvântul tău, căci noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristos, Mântuitorul lumii.

Fiul ne cere să ne rugăm Tatălui în Duh, ca să trăim astfel prezența Sfintei Treimi în viața noastră

“Acesta este cu adevărat Hristosul, Mântuitorul lumii” (Ioan 4, 42), este concluzia pericopei evanghelice care se citește în Biserică, în cea de-a cincea Duminică de după Sfintele Paști, cunoscută și sub numele de Duminica femeii samarince. Evanghelia de astăzi prezintă dialogul dintre Iisus Hristos și o femeie samarineancă, care aparținea unei alte etnii, cu o altă credință religioasă, diferită de cea a iudeilor. Întâlnirea acestora are loc la o fântână istorică pentru poporul lui Israel - fântâna lui Iacov, din care, precum mărturisește femeia, “el însuși [Iacov] a băut din ea și fiii lui și turmele lui” (Ioan 4, 12) Mântuitorul încearcă să ne atragă atenția asupra importanței și rolului apei: duminica trecută ne-a fost înfățișat omul cel slăbănog, în preajma apei, la scăldătoarea Vitezda, a căror izvoare aducea vindecare bolnavilor de tot felul, iar duminica

viitoare vom fi martorii vindecării orbului din naștere, pe care Iisus Hristos, după ce îl va unge cu tină, îl va trimite la apa Siloamului, în care spălându-se, își va capăta vederea.

În apă se găsește harul lui Dumnezeu, iar dialogul pe

care Îl are Mântuitorul cu femeia samarineancă reflectă tensiunea care există în conștiința umană cu privire la dualitatea percepției asupra lucrurilor - materialistă și duhovnicească.

Domnul îi spune: “Dacă ai fi știut darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: Dă-Mi să beau, tu ai fi cerut de la El, și ți-ar fi dat apă vie. Femeia I-a zis: Doamne, nici găleată nu ai, și fântâna e adâncă; de unde, dar, ai apa cea vie?” (Ioan 4, 10-11) Iisus i-a răspuns: “Oricine bea din apa aceasta va înseta iarăși; Dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta în veac, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor de apă curgătoare spre viața veșnică.” (Ioan 4, 13-14) Această afirmație a mai rostit-o Mântuitorul: “Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea.” (Ioan 7, 37), dar atunci nu se referea la apa cea vie, ci vorbea de duhul lui Dumnezeu, “despre Duhul pe Care aveau să-L primească acei ce cred în El” (Ioan 7, 39). Conlucrarea între Duhul Sfânt-Dumnezeu și apă este zămislitoare de viață, fiecare ființă vie este partașă acestei conlucrări, pentru că în fiecare ființă vie este apă. Mântuitorul Iisus Hristos încearcă să îi indice femeii samarince faptul că

frământările ei spirituale își au răspunsul în această conlucrare divină, care, se pare, ei îi cam lipsea. Discuția pornește de la considerarea lui Iisus Hristos ca fiind un iudeu oarecare, “Cum Tu, care ești iudeu, ceri să bei de la mine, care sunt femeie samarineancă?” (Ioan 4, 9), apoi văzându-se vădită de păcatele sale, recunoaște pe Iisus ca Prooroc, dar de îndată ce Acesta începe a-i descoperi reperele fundamentale ale rugăciunii, percepția i se schimbă, “Doamne, dă-mi această apă ca să nu mai însetez, nici să mai vin aici să scot.” (Ioan 4, 15) și Mântuitorul îi spune: “Mergi și cheamă pe bărbatul tău și vino aici” (Ioan 4, 16) punând în lumină faptul că darurile lui Dumnezeu le primim împreună, iar la dobândirea acestora nu ar trebui să existe competiție.

De Dumnezeu ne putem apropia doar împreună, nu de unii singuri. Singura competiție la care ar trebui să luăm parte este aceea de a încerca să-i apropiem de Dumnezeu și pe frații noștri, împreună alergători. La o astfel de competiție, care pune în centru preocuparea personală pentru ceilalți, putem ieși cu toții câștigători. “Mergi și cheamă pe bărbatul tău și vino aici” (Ioan 4,

16), sugerându-i în mod indirect că nu este bine să valorificăm în mod egoist o oportunitate. Dar, mai presus de toate, această chemare vorbește despre importanța pe care Dumnezeu o acordă familiei. Iar “Femeia a răspuns și a zis: N-am bărbat. Iisus i-a zis: Bine ai zis că nu ai bărbat. Căci cinci bărbați ai avut și cel pe care îl ai acum nu-ți este bărbat. Aceasta adevărat ai spus. Femeia I-a zis: Doamne, văd că Tu ești prooroc.” (Ioan 4, 17-19) Și profitând de ocazie, îi ridică

prorocului pe care-L avea în față o chestiune delicată, legată de credință: “Părinții noștri s-au închinat pe acest munte, iar voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să ne închinăm.” (Ioan 4, 20) Rivalitatea aceasta dintre samarineni și iudei, s-a reflectat mai ales în planul trăirilor religioase. Pe această pantă alunecase dialogul dintre cei doi, iar Mântuitorul transferă atenția samarinencii dinspre percepția materială a rugăciunii înspre percepția duhovnicească: “Femeie, crede-Mă că vine ceasul când nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui. [...] Dar vine ceasul și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, că și Tatăl astfel de închinători își dorește. Duh este Dumnezeu și cei ce I se închină trebuie să i se închine în duh și în adevăr.” (Ioan 4, 21-24) Suntem oare conștienți câte minciuni spunem? Și atunci când ne rugăm, citind din Cartea de rugăciuni, spunem minciuni! Cum așa!? ...pentru că nu trăim ceea ce rostim. “Vezi, Doamne, lacrimile mele!” spui în rugăciune - “Care lacrimi?”, “Doamne, inima mea zdrobită...” - “Care inima zdrobită?”

(continuare în pagina a treia)

Cum este, cum arată Raiul ?

(urmare din pagina a doua)

De aceea, spunea Mântuitorul Iisus Hristos: “Când vă rugați, nu spuneți multe ca neamurile, că ele cred că în multa lor vorbărie vor fi ascultate.” (Matei 6, 7), ci, cuvintele, oricât de puține ar fi, să cuprindă trăirile personale, să trăiți sincer ceea ce roștiți! “...și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșităților noștri”, - “Vezi, Doamne pe vrăjmașul meu, cât necaz îmi face, pune-l la punct!...” Fără să ne dăm seama, ne contrazicem de la o rugăciune la alta.

Domnul nostru Iisus Hristos îi descoperă samarinencei faptul că rugăciunea este de fapt cheia trăirii vieții noastre și femeia îl surprinde spunând: “Știm că va veni Mesia care se cheamă Hristos; când va veni, Acela ne va vesti nouă toate.” (Ioan 4, 25) Iisus îi zice: “Eu sunt, Cel ce vorbesc cu tine.” (Ioan 4, 26) Rare au fost situațiile în care Mântuitorul s-a afirmat pe Sine ca Fiu al lui Dumnezeu, ca Mesia cel mult așteptat, de obicei se numea pe Sine Fiul Omului, într-un gest de profundă smerenie; și femeia, lăsând găleata, a fugit în cetate și a început să dea de veste tuturor din jurul ei: “Veniți de vedeți un om care mi-a spus toate câte am făcut. Nu cumva acesta este Hristosul?” (Ioan 4, 29) Domnul Iisus Hristos i-a descoperit acesteia starea de criză sufletească în care se afla, și de la iudeul oarecare, pe care-L privea cu dispreț, la proorocul pe care-L privea cu curiozitate, femeia ajunge să-L mărturisească pe Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu. Mărturia femeii i-a determinat pe locuitorii cetății să-L întâmpine cu bucurie și să-L invite să stea cu ei. Evanghelia spune că Mântuitorul Iisus Hristos a stat cu ei două zile, în condițiile în care, localitățile din Samaria, erau cunoscute drept ostile oaspeților trecători dinspre Ierusalim spre Galileea și invers. Ceea ce este și mai interesant este faptul că acești samarineni păgâni, aflați la polul opus al fariseilor care erau considerați trăitori la nivel înalt a credinței în Dumnezeu, ajung la o concluzie cu totul uimitoare, “noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristosul, Mântuitorul lumii.” (Ioan 4, 42) și poate pentru acest motiv Evanghelia de astăzi a fost inclusă în perioada pascală, pentru acest mare adevăr că Iisus este Mântuitorul lumii și este cu adevărat Hristos (Unsul, Mesia), Fiul lui Dumnezeu, care a venit în lume „să mântuiască pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu”, precum afirmăm în rugăciunea de la primirea Sfintei Împărtășanii.

Pr. Mihai Mărgineanu

Această întrebare ne-a creat mari frământări în perioada primelor cateheze ale copilăriei pe care ni le țineau mamele și bunicile noastre. Iar atunci când am devenit părinți, a devenit o adevărată problemă, cum ar trebui să le explicăm și să le descriem copiilor noștri reperele principale ale credinței creștine ortodoxe. Iar asta pentru că starea de Rai ține de intimitatea noastră lăuntrică, de ceea ce simțim sufletește. Spune doar Mântuitorul: „Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru” (Luca 17,21).

Și această stare de trăire în Împărăția lui Dumnezeu au experimentat-o și cei trei ucenici ai Domnului pe muntele Taborului. Avem chiar și o descriere a unei astfel de experiențe, făcută de Sfântul Apostol Pavel sub forma unei confesiuni către Corinteni: „Cunosc un om în Hristos, care acum paisprezece ani - fie în trup, nu știu; fie în afară de trup, nu știu, Dumnezeu știe - a fost răpit unul ca acesta până la al treilea cer. Și-l știu pe un astfel de om - fie în trup, fie în afară de trup, nu știu, Dumnezeu știe. Că a fost răpit în rai și a auzit cuvinte de nespus, pe care nu se cuvine omului să le grăiască (I Corinteni 12,2-4).

Dar totuși nu ar fi chiar atât de greu de imaginat, de descris Raiul... Căci o dată cu izgonirea din Raiul din Eden, în care omul lucra și pe care îl păzea Dumnezeu ne-a oferit posibilitatea ca, prin „suda frunții”, omul, oriunde s-ar afla, să clădească Raiul pe care l-a cunoscut ontologic. Și, slavă Domnului, câte lucruri frumoase nu a creat omul spre a împodobi viața, natura, lumea.

Pentru creștini, de-a lungul timpului, ambientul Sfintei Biserici s-a constituit în imagine a Raiului. De aici toată atenția, sensibilitatea și creativitatea artistică cu care sunt realizate obiectele de cult, edificiile bisericesti și exprimarea actelor de cult. Iar toate acestea exprimă deopotrivă bucuria spirituală a comuniunii și iubirii noastre față de Dumnezeu.

Mulțumim tuturor celor care, prin donații, prin muncă și implicare nemijlocită s-au ostenit să transforme curtea bisericii noastre într-un colț de Rai. În mod special, adresăm mulțumiri doamnei Maria Maftai și familiei Petru și Amalia Zaharia, dar deopotrivă și tuturor celor care, alături de doamnele Aurica Raveica, Maria Patrașcu, Florica Cimpoi, au participat la curățenia interioară din biserică, precum și domnilor Ioan Septimiu Dorobanțu, Vasile Arămeanu și tinerilor Bogdan Fănar, Claudiu Șuțu și Iustin Maradin, care au făcut curățenia din Sfântul altar.

Cronicar

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ Duminica, 14 mai,

- începând cu ora 8.00, Utrenia, Sfânta Liturghie
- ora 18.00 - Paraclisul Maicii Domnului

◆ Vineri, 19 mai,

- 18:00 Slujba Agheasmei și Acatistul Sfintei Învieri, cu rugăciuni de mulțumire, precum și dezlegări și rugăciuni pentru diferite trebuințe; citirea pomelnicelor care se poartă la biserica noastră
- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

◆ Sâmbătă, 20 mai,

- 07:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur (întru cinstirea ocrotitorilor parohiei, Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc. Ecaterina, precum și a Sf. Iacov, Ruda Domnului, Ajutătorul celor bolnavi și ale Mucenicului pătimitor din anul 619, ale căror moaște se află în biserică spre închinarea credincioșilor) urmată de Pomenirea morților.
- 18:00 Slujba Vecerniei

PRONIA LUI DUMNEZEU

...FLUTURELE ȘI FLOAREA...

Un om, care locuia în deșert, i-a cerut lui Dumnezeu o floare....
....și un fluture.

Însă Dumnezeu i-a dat un cactus...

....și o omidă.

Omul a fost supărat, neînțelegând de ce rugămintea lui a fost greșit înțeleasă. Apoi s-a gândit: "Dumnezeu are atâția oameni cărora trebuie să le poarte de grijă..."

Și a hotărât să nu-și mai pună întrebări. Dar, după un timp, omul a vrut să vadă ce s-a întâmplat cu ceea ce primise.

Spre surpriza lui, cactusul, urât și plin de spini, făcuse o floare neasemuit de frumoasă. Iar neînsemnata omidă se transformase într-un minunat fluture!

Omul a fost încântat de această transformare și îi mulțumi Domnului. Apoi, omul medită adânc la această transformare... și zise cu mare convingere:

Dumnezeu face întotdeauna lucrurile bine! Calea Lui este întotdeauna cea bună, chiar dacă nouă ni se pare că e greșită.

Dacă îi ceri Domnului ceva și primești altceva, ai încredere, este spre binele tău darul Lui. Poți fi sigur că El îți va da întotdeauna ceea ce ai nevoie, în cel mai scurt timp.

Ceea ce-ți dorești...

....nu este întotdeauna ceea ce-ți trebuie!
Spinul de astăzi... Este floarea de mâine!
Omidă de astăzi... Este fluturele de mâine!

Dumnezeu dăruiește ce-i mai bun celor care îi încredințează dorințele lor!

3,5%

PENTRU
BISERICA TOMA COZMA

Și dumneavoastră puteți sprijini activitățile și lucrările filantropice, misionare, culturale, care se desfășoară la Biserica Toma Cozma, prin donarea a 3,5% din Impozitul pe venit. Formulare

disponibile pe site-ul
parohiatomacozma.ro
sau la pangarul bisericii.